

PRILOGA XIV

EKONOMSKE IN FINANČNE DOLOČBE V ZVEZI Z ODSTOPLJENIMI OZEMLJI

1. Država naslednica brezplačno dobi italijansko državno ali paradržavno premoženje na ozemlju, ki ji je bilo odstopljeno po tej Pogodbi, kot tudi vse potrebne arhive in vse dokumente upravne narave ali dokumente zgodovinske vrednosti, ki se nanašajo na zadevno ozemlje ali na premoženje, preneseno v skladu s tem odstavkom.

Za namene te priloge se za državno ali paradržavno premoženje štejejo: premično in nepremično premoženje italijanske države, krajevnih oblasti, javnih ustanov ter družb in združenj v javni lasti kot tudi premično in nepremično premoženje, ki je prej pripadalo fašistični stranki ali njenim poroznim organizacijam.

2. Vsi prenosi italijanskega državnega in paradržavnega premoženja, opredeljenega v prvem odstavku zgoraj, do katerih je prišlo po 3. Novembru 1943, so nični. Ta določba pa ne vključuje zakonitih dejanj v zvezi s tekočo dejavnostjo državnih in paradržavnih agencij, kolikor se nanašajo na prodajo blaga, ki ga te organizacije običajno proizvajajo ali prodajajo v normalnem obsegu pri izvajanju običajnih poslovnih ali pri rednih vladnih dejavnostih upravne narave.

3. Italijanski podmorski kabli, ki povezujejo točke na odstopljenem ozemlju ali povezujejo kako točko odstopljenega ozemlja s točko drugega ozemlja države naslednice, se štejejo za italijansko premoženje na odstopljenem ozemlju, kljub temu, da so deli teh kablov zunaj teritorialnih voda. Italijanski podmorski kabli, ki povezujejo točko na odstopljenem ozemlju s točko, ki je zunaj jurisdikcije države naslednice, se štejejo za italijansko premoženje na odstopljenem ozemlju, kar zadeva kabelske končnike in dele kablov, ki ležijo v teritorialnih vodah odstopljenega ozemlja.

4. Italijanska vlada prenese na državo naslednico vse predmete umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti, ki so del kulturne dediščine odstopljenega ozemlja in so bili v času, ko je bilo omenjeno ozemlje pod italijanskim nadzorom, od tam odstranjeni brez plačila in so v rokah italijanske vlade ali italijanskih javnih ustanov.

5. Država naslednica uredi vse potrebno, da se italijanski denar, ki ga imajo na odstopljenem ozemlju fizične osebe, ki se naprej prebivajo na tem ozemlju, ali pravne osebe, ki tam se naprej opravljajo svojo dejavnost, zamenja v njeno valuto. Od imetnikov se lahko zahteva, da dokažejo poreklo sredstev, ki naj se zamenjajo.

6. Vlada države naslednice je oproščena odplačevanja italijanskega javnega dolga, mora pa prevzeti obveznosti italijanske države do imetnikov obveznic tega dolga, ki obdržijo svoje bivališče na Svobodnem ozemlju ali kot pravne osebe obdržijo svoj glavni sedež ali glavni sedež poslovanja, če te obveznosti ustrezajo tistemu delu tega dolga, za katerega so bile obveznice izdane pred 10. junijem 1940 in ki ga je mogoče povezati z javnimi deli in s civilnimi javnimi službami, koristnimi za omenjeno ozemlje, ni pa ga mogoče bodisi neposredno ali posredno pripisati vojaškemu namenom.

Od imetnikov se lahko zahtevajo vsi potrebni dokazi o poreklu obveznic.

Država naslednica in Italija določita z medsebojnimi dogovori delež italijanskega javnega dolga, omenjen v tem odstavku, in načine za uveljavitev teh določb.

7. Država naslednica in Italija uredita s posebnimi dogovori pogoje, pod katerimi se na ustrezne organizacije države naslednice prenesejo obveznosti, ki jih imajo italijanske javne ali zasebne organizacije socialnega zavarovanja do prebivalcev Svobodnega

ozemlja, kakor tudi sorazmeren delež, rezerv, ki so jih zbrale omenjene organizacije. Država naslednica in Italija uredita z ustreznimi dogovori tudi obveznosti javnih ali zasebnih organizacij za socialno zavarovanje, katerih glavni sedež je na odstopljenem ozemlju, do imetnikov polic ali plačnikov prispevkov, ki bivajo v Italiji.

8. Italija je že naprej odgovorna za plačevanje civilnih ali vojaških pokojnin, ki jih od začetka veljavnosti te Pogodbe v službi italijanske države ali italijanskih občinskih ali drugih krajevnih oblasti pridobijo osebe, ki na podlagi te Pogodbe sprejmejo državljanstvo države naslednice, v številu tudi pravice do pokojnine, ki se niso izplačljive. Država naslednica in Italija se dogovorita o načinu izpolnjevanja te obveznosti.

9. Pod pogojem, da so bili zakonito pridobljeni, se premoženje, pravice in interesi italijanskih državljanov, ki ob začetku veljavnosti te Pogodbe stalno prebivajo na odstopljenih ozemljih, spoštujejo v isti meri kot premoženje, pravice in interesi državljanov države naslednice. Za zakonito pridobljeno premoženje, pravice in interese drugih italijanskih državljanov in italijanskih pravnih oseb na odstopljenih ozemljih velja samo tista zakonodaja, ki bi utegnila biti občasno sprejeta glede premoženja tujih fizičnih in pravnih oseb nasploh.

Takšno premoženje, pravice in interesi se ne smejo zadržati niti likvidirati na podlagi določb 79. člena te Pogodbe, ampak jih je treba vrniti njihovim lastnikom in zanje ne veljajo nobeni ukrepi te vrste niti kaki drugi ukrepi v zvezi s prenosom, prisilno upravo ali sekvestracijo, sprejeti v obdobju med 3. septembrom 1943 in začetkom veljavnosti te Pogodbe.

10. Osebe, ki optirajo za italijansko državljanstvo in se preselijo v Italijo, smejo po poravnavi vseh svojih dolgov ali davčnih obveznosti na do odstopljenem ozemlju vzeti s seboj svoje premoženje in sredstva, ki jih imajo, pod pogojem, da so bila to premoženje in sredstva zakonito pridobljena. Za selitev premoženja se ne naloži nobena izvozna ali uvozna carina. Nadalje se tem osebam dovoli, da prodajo svoje premoženje in nepremično premoženje pod enakimi pogoji kot državljani države naslednice.

To premoženje se bo v Italijo preneslo pod pogoji in v mejah, dogovorjenih med državo naslednico in Italijo. Prav tako se s sporazumom določijo pogoji in roki za prenos sredstev, vključno z izkupičkom od prodaje.

11. Premoženje, pravice in interese nekdanjih italijanskih državljanov s stalnim prebivališčem na odstopljenih območjih, ki po tej Pogodbi postanejo državljani druge države in so ob začetku veljavnosti te Pogodbe v Italiji, mora Italija spoštovati v isti meri kot premoženje, pravice in interese državljanov Združenih narodov nasploh.

Te osebe imajo pravico opraviti prenos in likvidacijo svojega premoženja, pravic in interesov pod enakimi pogoji, kot so določeni v desetem odstavku zgoraj.

12. Družbe, ustanovljene po italijanskem pravu, katerih glavni sedež je na odstopljenem ozemlju, in želijo prenesti svoj glavni sedež v Italijo, je treba prav tako obravnavati v skladu z določbami desetega odstavka te priloge, pod pogojem, da je več kot petdeset odstotkov kapitala družbe v lasti oseb, ki običajno prebivajo zunaj odstopljenega ozemlja, ali oseb, ki po tej Pogodbi optirajo za italijansko državljanstvo in se preselijo v Italijo, in tudi pod pogojem, da družba večino svoje dejavnosti opravlja zunaj odstopljenega ozemlja.

13. Na dolgove oseb, ki prebivajo v Italiji, do oseb na odstopljenem ozemlju, ali na dolgove oseb, ki prebivajo na odstopljenem ozemlju, do oseb, ki prebivajo v Italiji, odstop ozemlja ne učinkuje Italija in država naslednica se zavezujeta, da bosta olajšali poravnavo teh obveznosti. Za namene tega odstavka izraz "osebe" vključuje pravne osebe.

14. Premoženje na odstopljenem ozemlju, ki pripada kateremukoli Združenemu narodu in njegovim državljanom, se, če se ni bilo sproščeno iz sekvestracije ali drugih italijanskih ukrepov nadzora ali ni bilo vrnjeno lastniku, se vrne v stanju, v kakršnem je zdaj.

15. Italijanska vlada priznava, da je Brionski sporazum z dne 10. avgusta 1942 ničen. Zavezuje se, da bo sodelovala z drugimi podpisnicami Rimskega sporazuma z dne 29. marca 1923 pri vseh pogajanjih, ki bi imela namen v njegove določbe vnesti spremembe, potrebne za to, da se zagotovi pravična poravnava rent, ki jih ta določa.

16. Italija vrne premoženje, ki je bilo po 3. septembru 1943 z odstopljenega ozemlja protipravno odnešeno v Italijo. Razen za premoženje, za katero veljajo druge določbe te priloge, veljajo za izpolnitev te obveznosti drugi, tretji, četrti, peti in шести odstavek 75. člena.

17. Razen ladij, ki so bile prodane v dobri veri, Italija v najkrajšem možnem času vrne državi naslednici vse ladje v italijanski posesti, ki so 3. septembra 1943 pripadale bodisi fizičnim osebam, ki so prebivale na odstopljenem ozemlju in ki so pridobile državljanstvo države naslednice na podlagi te Pogodbe, bodisi italijanskim pravnim osebam, ki imajo in bodo ohranile svoj glavni sedež na odstopljenem ozemlju.

18. Italija in države naslednice sklenejo sporazume, ki bodo omogočili pravično razdelitev premoženja vseh obstoječih lokalnih skupnosti, katerih območje je razdeljeno z mejo, določeno na podlagi te Pogodbe, in zagotovili prebivalcem ohranitev tistih komunalnih služb, potrebnih za prebivalce, ki niso posebej zajete v drugih delih te Pogodbe.

Podobni sporazumi se sklenejo tudi za pravično razdelitev železnikarskega voznega parka in opreme ter opreme dokov in pristanišče opreme in plovil kot tudi za druge še nerešene gospodarske zadeve, ki niso vsebovane v tej prilogi.

19. Za nekdanje italijanske kolonije se določbe te priloge ne uporabljajo. Ekonomske in finančne določbe, ki se uporabljajo zanje, bodo del o dokončni usodi teh ozemelj na podlagi 23. člena te Pogodbe.